

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208637
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8817208637.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členiek senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Moniky Juskovej, v spore žalobcu: R. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX F. Q. W., zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadosťučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 7Csp/254/2017-173 zo dňa 06.09.2019, takto

rozhodol:

Mení rozsudok prvoinštančného súdu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 100 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný okresný súd Vranov nad Topľou v poradí druhým napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca pôvodne domáhal zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 eur. Uviedol, že je spotrebiteľom a v konaní na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 13C/299/2014 bol úspešným pri uplatňovaní porušenia svojho práva.

V poradí prvým rozsudkom v prejednávanej veci č.k. 7Csp/254/2017-55 zo dňa 7.9.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co 39/2019-135 zo dňa 9.4.2019 prvoinštančný súd právoplatne zamietol uplatnený nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie v rozsahu 200 eur. Predmetom ďalšieho konania ostal už len uplatnený nárok na sumu 300 eur, o ktorom rozhodol prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku.

Prvoinštančný súd žalobe vo zvyšku, t.j. čo do sumy 300 eur vyhovel.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka, čl. 4 ods. 1, 2 základných zásad zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

Zistil, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 13C 299/2014 zo dňa 29.09.2015 prvoinštančný súd rozhodol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8300049592 zo dňa 23.08.2012 (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy“) uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Tento

rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.10.2016. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. sp. zn. 3Co/25/2016 zo dňa 06.09.2016, právoplatným dňa 19.10.2016 bol uvedený rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený.

Uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie považoval za dôvodné. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, predostrel žalobcovi formulárovú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zmluva spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Prvoinštančný súd uviedol, že žalobca uvedené konanie inicioval z dôvodu, že žalovaný oslovil jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Úspešnou žalobou sa však predišlo vzniku škody.

Žalobca sa úspešne domáhal na súde svojej ochrany - porušenia práva spotrebiteľa, a to určením, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná z dôvodu, že neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia s ohľadom na skutkové okolnosti prípadu považoval za primeranú sumu 300,- eur, ktorá poskytne žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľa. Žalobca sa úspešne domáhal porušenia práva z dôvodu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy čím predišlo vzniku škody. Nie je právne významné, či ujma spotrebiteľov aj reálne vznikla, pretože postačuje možnosť vzniku takejto ujmy. Žaloba preukázala, že okrem podanej žaloby o neplatnosť dohody bol zo strany žalovaného obťažovaný výzvami ako výzva žalovaného pre zamestnávateľa žalobcu na vykonávanie zrážok zo mzdy a musel urobiť kroky pre podanie žaloby na súd o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, čo vyžadovalo vyhradenie si času. Žalobca výšku uplatnenej sumy nijako neodôvodnil. Žalobcovi ale vznikla hrozba nemajetkovej ujmy tým, že v prípade, ak by si žalovaný uplatnil svoje práva z neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, bola by žalobcovi spôsobená finančná ujma, ktorá by zasiahla aj ostatné stránky života, nakoľko by bol ukrátený na príjme, a tým aj na svojich potrebách.

Pôvodne dlh žalobcu voči žalovanému predstavoval 1.749,18 eur a priznané finančné zadosťučinenie vo výške 300 eur je preto voči sume, ktorá mala byť vymáhaná zrážkou zo mzdy spravodlivá.

Námietku premlčania prvoinštančný súd nepovažoval za dôvodnú. Lehota na podanie návrhu začala plynúť právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13C/299/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2016, kedy súd skonštatoval neplatnosť Dohody, pričom žalobca si právo uplatnil dňa 20.11.2017 a teda v zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej dobe.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalovaný. Namietal jeho nedostatočné odôvodnenie. Nie je zrejmé, aké právo spotrebiteľa bolo porušené a nie je možné zistiť, aké konkrétne skutkové okolnosti viedli súd k záveru o tom, že je na mieste priznanie sumy 300,- eur. Namietal, že nebol zohľadnený fakt, že žalovaný pristúpil k zrážkam zo mzdy za tej situácie, kedy žalobca neuhradil ani to, čo prevzal. Nebolo preukázané, že by zo mzdy žalobcu vôbec nejaké zrážky boli alebo mohli byť vykonané. Namietal výrok o trovách konania, keď žalobca od počiatku netvrdil a ani nepreukázal okolnosti k požadovanému nároku čo do jeho výšky. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhrad 100 % trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania a právneho zastúpenia v tomto konaní.

3. Žalobca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čo do uplatnenej výšky dôvodné.

5. Podľa ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa ust. § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak po a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a po b) ak odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde

domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

6. Odvolací súd nespochybňuje základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V tejto časti odvolací súd nepovažoval uplatnené námietky vznesené žalovaným za dôvodné. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 13C 299/2014 zo dňa 29.09.2015 sa žalobca úspešne domáhal neplatnosti zmluvnej podmienky a to dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 23.08.2012. Z jeho odôvodnenia v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/25/2016 zo dňa 06.09.2016 vyplýva, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a zabezpečovaná pohľadávka v nej nebola presne a určito konkretizovaná. Z týchto dôvodov ju vyhodnotil ako neplatne dojednanú. Nemožno mať preto pochybnosti o tom, že žalobcovi podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa voči žalovanému vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie (nárok čo do základu).

Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že k dohode o zrážkach zo mzdy pristúpil za situácie, kedy žalobca neuhradil ani to, čo prevzal, toto pre posúdenie uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je právne relevantné. Faktom však zostáva, že žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobcu už momentom uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá bola súdom vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Žalovaný mohol, pokiaľ by sa žalobca nedomohol ochrany svojich práv ako spotrebiteľa, takúto neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy so zachovaním všetkých následkov použiť a dosiahnuť jej zabezpečovaciu funkciu. Bez úspešného uplatnenia práva zo strany žalobcu ako spotrebiteľa v konaní sp. zn. 13C 299/2014 žalovaný ako dodávateľ mohol reálne iniciovať zrážky zo mzdy žalobca.

7. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia priznanej súdom prvej inštancie, odvolací súd nepovažuje sumu 300,- eur za primeranú. Z hľadiska výšky priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia musí odôvodnenie priznanej výšky byť presvedčivé, lebo výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa spočíva na voľnej úvahe súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv, povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétna výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobcu zo strany žalovanej, ktorých ochrany sa žalobca úspešne domohol na súde, ako aj s ohľadom na sumu, ktorú žalobca žalovanému neuhradil je priznanie finančného zadosťučinenia dôvodné čo do sumy 100 eur.

Žalobca z dôvodu neplatne uzatvorenej dohody o zrážkach zo mzdy musel iniciovať súdne konanie na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom. Žalobca svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobca dokonca pred prvoinštančným súdom uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy voči nemu žalovaným u zamestnávateľa uplatnená nebola a výška uplatňovaného nároku mu bola poradená advokátom. Žalobca neuviedol, a to ani v priebehu odvolacieho konania, či konanie žalovaného a následné domáhanie sa neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote.

Odvolačný súd vzhľadom na uvedené pokiaľ sa týka výšky uplatneného nároku zo strany žalobcu iné tvrdenia nezistil. Prvoinštančným súdom individualizácia nároku nebola zistená. Žalobca pre určenie výšky nároku nielenže netvrdil ale ani objektívne nebolo možné súdom zistiť vzhľadom na povahu, intenzitu, trvanie a rozsah pôsobenia nepriaznivého následku porušenia jeho spotrebiteľských práv, ako celú situáciu pociťoval a prežíval.

Odvolačný súd pri určení výšky uplatneného nároku prihliadol na účel a funkciu tohto inštitútu, ktorý popísal vo svojom rozhodnutí prvoinštančný súd a s ktorými závermi sa stotožňuje.

Prihliadol na to, že je potrebné zmierniť nepriaznivý následok konania žalovaného, keď musel žalobca absolvovať dvojinštančné konanie, v ktorom sa domohol ochrany svojich spotrebiteľských práv a prípadnú, aj keď reálne nevzniknutú, hrozbu vykonávania zrážok zo mzdy.

Nebol zistený, ani žalobcom tvrdený zlý zámer žalovaného s cieľom poškodiť žalobcu realizáciou neplatného zabezpečovacieho inštitútu a ani iné okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na úvahu o určení výšky finančného zadosťučinenia. Preto odvolací súd prihliadal na všetky okolnosti prípadu a dospel k názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 100,- eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. V prevyšujúcej časti žalobu čo do sumy 200 eur zamietol.

7. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a 262 ods. 1 CSP. Hoci v súčasnosti účinný Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil Občiansky súdny poriadok (ďalej len OSP) neobsahuje ust. § 142 ods. 3 OSP, zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo). Žalobcu treba považovať za plne úspešného, keď mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto z jeho procesného úkonu závisela, výlučne od úvahy súdu. V predmetnom konaní výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu. Hoci bola výška finančného zadosťučinenia odvolacím súdom ustálená na 100 eur žalobca bol v konaní úspešný čo sa týka nároku na jeho priznanie a preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd 1. inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP) s tým, že sa bude vychádzať z prisúdenej sumy.

8. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.